Lieta Nr. 1 32 0106 15/6

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K. Kazārova
ar sekretāri A.Nivsku, tulci D. Eņģeli
piedaloties sūdzības iesniedzējam /pers. A/ un VP Rīgas reģiona pārvaldes pilnvarotai pārstāvei /pers. B/
2015. gada 18.septembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 24.oktobra lēmuma Nr.2369 atcelšanu. Tiesa

konstatēja:

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē 2014.gada 24.oktobrī pieņemts lēmums Nr.2369, kurā izklāstīts sekojošais.

2014. gada 12. septembrī VP RRP Rīgas Ziemeļu iecirkņa Rīgas Vecmīlgrāvja iecirkņa (Vecmīlgrāvja iecirknis) Kārtības policijas grupas inspektors J.Gilučs sastādīja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu (PC050796) par to, ka 2014. gada 17. jūlijā, plkst.20.27, /pers. A/ pēc adreses /adrese A/ koplietošanas telpās nēsāja viņam piederošo gāzes pistoli (Ekol VOLGA Nr.ENLl 110511-revolveri) bez pistoles nēsāšanas maksts, turot to rokās un vairākas reizes to pārlādējot, tādējādi tika pārkāptas MK 2011.gada 27.decembra noteikumu Nr.1001 "Ieroču un munīcijas iegādāšanās, reģistrēšanas, uzskaites, glabāšanas, pārvadāšanas, pārsūtīšanas, nēsāšanas, realizēšanas un ieroču kolekciju glabāšanas noteikumi" 73.panta prasības, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) 181.panta 2. daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu - Ieroču, munīcijas, speciālo līdzekļu un pirotehnisko izstrādājumu aprites noteikumu pārkāpšana.

Atbilstoši MK 2011.gada 27.decembra noteikumu Nr.1001 73.pantam - fiziskā persona gāzes pistoli (revolveri) un munīciju nēsā speciālā kabatā (makstī), no kuras tā nevar izkrist, tā, lai tai nepievērstu citu personu uzmanību un tā nejauši nenonāktu nepiederošas personas rokās.

Par izdarīto pārkāpumu 2014.gada 12.septembrī Vecmīlgrāvja iecirkņa priekšnieks R.Trokša pieņēma lēmumu Nr. 092/2 un piemēroja /pers. A/ naudas sodu Euro 50 apmērā.

/pers. A/ lēmumu pārsūdzēja, no sūdzības izriet, ka viņš nepiekrīt un apstrīd 2014.gada 12.septembra Vecmīlgrāvja iecirkņa priekšnieka lēmumu Nr.092/2, lūdz to atcelt.

Veicot lietas pārbaudi, VP RRP KPP secināja, ka /pers. A/ izdarījis LAPK 181.panta 2. daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu un viņa vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, līdz ar to /pers. A/ iesniegums par lēmuma atcelšanu noraidāms.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. LAPK 243.1 un 244. pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Administratīvā lietā atrodas sekojoši lietas materiāli: administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC050796; /pers. A/ paskaidrojumi; IeM vēstule Nr.856-R; Ziemeļu iecirkņa paziņojumi Nr.3181, Nr.R-303, Nr.R-465, Nr. 10284; /pers. A/ sūdzības Nr.620/2, Nr.578/586, Nr.578/586/2, Nr.641, Nr.632/2/4/5-6/2-641/2, Nr.641/3; Ziemeļu rajona prokuratūras vēstules Nr.3/108-4/803-14, Nr.4/889; Ģenerālprokuratūras pavadvēstules Nr.2856, Nr.5451, Nr. 1757-14; Pašvaldības policijas vēstule Nr.l599-ap; pavēstes; Ziemeļu iecirkņa paziņojums Nr.R-949; IeM atbilde Nr.432-12; /pers. I/ iesniegums; LR Iekšlietu ministrijas Pilsonības un migrācijas datu bāzes „Personu datu pārlūks" izdrukas; Ieroča uzskaites izdruka; LR Iekšlietu ministrijas Informācijas centra informācijas sistēmas „Administratīvie pārkāpumi" izdruka; /pers. J/ paskaidrojums; /pers. K/ paskaidrojums; /pers. A/ paskaidrojums; LR IeM Informācijas centra informācijas sistēmas Elektroniskā notikumu žurnāla (IS ENŽ) izdruka; Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.092/2; Ziemeļu iecirkņa pavadvēstule Nr. 10838 par lēmuma nosūtīšanu.

VP RRP KPP izvērtējot lietā esošus pierādījumus atzinusi un pieļāvusi tos par ticamiem administratīvā pārkāpuma lietā.

/pers. I/ savā iesniegumā norādījusi, ka dzīvo /adrese B/ un viņai ir koplietošanas telpas ar /pers. A/, kurš dzīvo šīs mājas otrajā stāvā. Norāda, ka 17.07.2014. ap plkst.20.27 /pers. A/ staigājis pa koplietošanas telpām rokās turot pistoli. Uz /pers. I/ jautājumu - vai tas ir ierocis, /pers. A/ atbildējis, ka tā ir gāzes pistole. Uz /pers. I/ lūgumu nestaigāt ar ieroci pa koplietošanas telpām, jo mājās ir nepilngadīgais bērns, /pers. A/ atteicis, ka kur gribēs, tur arī staigās. Šo gadījumu varot apliecināt /pers. I/ vīra vecāki /pers.J/ un /pers. K/. Norāda, ka uzreiz izsaukusi policiju, taču neviens uz viņas zvanu nereaģēja, atbildēts, ka neesot izteikti tieši draudi. /pers. I/ lūdza saukt /pers. A/ pie atbildības likuma noteiktajā kārtībā.

/pers. J/ savā paskaidrojumā norādījusi, ka 2014.gada 17.jūlija vakarā ap plkst.20.00 aizbraukusi ciemos pie mazdēla un vedeklas /adrese/. Atrodoties adresē, cits mājā dzīvojošais vīrietis (kā sauc, nezina) koplietošanas telpās konfliktējis ar vedeklu /pers.I/, apsaukājot necenzētiem vārdiem. Vīrietis rokā turējis ierocim līdzīgu priekšmetu, kuru viņš vicinājis, rādījis, ka ierocis ir īsts un viņu vairākas reizes pārlādējis. Vīrietis to darījis viņas mazdēla priekšā (mazdēlam ir 7 gadi).

/pers. K/ savā paskaidrojumā norādījis, ka 2014.gada 17.jūlijā atbraucis ciemos pie vedeklas /pers.I//adrese/. Tur dzīvojošais vīrietis sabiedriskās lietošanas telpās staigājis, rokās turot priekšmetu, kurš ir līdzīgs pistolei un vicinājis to.

No /pers. A/ paskaidrojuma izriet, ka 2014.gada 17.jūlija vakarā plkst.20.18 ar velosipēdu atbraucis no pludmales. Ienākot mājās, /pers. A/ ieraudzījis, ka mājā ir /pers. K/, kurš remontēja ieejas durvju stenderi dzīvojamā telpā, kur dzīvo /pers. I/. /pers. J/, ieraugot /pers. A/, esot piecēlies kājās un pavicinājis ar cirvi, tādēļ /pers. A/ licies, ka viņam taisās uzbrukt, pēc kā iesitis ar cirvi pa durvju stenderi. /pers. A/ uzgājis augšā, neizņemot ieroci no maksts, kas ir vienmēr līdzi. /pers. A/ norādījis, ka pēc tam aizgājis mazgāties uz vannas istabu, paņemot līdzi ieroci un, izejot no vannas istabas, pārlādējis pistoli, lai tas būtu dzirdams un ielicis tukšu patronu un skaļi brīdinājis, lai /pers. J/ aiziet prom no kopējā koridora un netraucē /pers. A/ pārvietoties. /pers. A/ norādījis, ka /pers. J/ aizgājis uz istabu, tad /pers. A/ stāvējis uz vannas istabas sliekšņa, turot pistoli rokās pārlādējis to un uzlicis drošinātāju un ielicis pistoli makstī.

VP RRP KPP ieskatā pastāv LAPK 181. panta 2. daļā paredzētā pārkāpuma subjektīvā puse.

Atbilstoši LAPK 181.panta 2. daļai, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par šajā normā paredzēto pārkāpumu ir jākonstatē, vai /pers. A/ tīši pievērsa kaimiņu uzmanību un gāzes pistoli (revolveri) turēja rokās, t.i., ar nodomu. Līdz ar to VP RRP KPP, pārbaudot lietā esošos materiālus un pierādījumus, konstatē, ka /pers. A/ ar nodomu pārkāpis gāzes pistoles (revolvera) lietošanas kārtību turot pistoli rokās, t.i., izņemtu no speciālās kabatas (maksts) - tādā veidā pievēršot /pers. I/, /pers.J/ un /pers. K/ un bērna uzmanību.

Turklāt LAPK 10.pantā ir skaidrots, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos.

Lai atzītu, ka persona apzināti pieļāvusi kaitīgo seku iestāšanos, ir jākonstatē, ka personai vajadzēja paredzēt, ka viņas darbību rezultātā šādas sekas iestāsies.

VP RRP KPP secināja, ka no administratīvās lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ vaina pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar visiem lietas materiāliem, kā arī minētās /pers. A/ darbības, ar kurām pārkāpta gāzes pistoles lietošanas kārtība, ir konstatējamas administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC050796, /pers. I/ iesniegumā, /pers. J/ un /pers. J/ paskaidrojumos, kā arī pats /pers. A/ izdarīto nenožēlo.

VP RRP KPP atzina, ka /pers. A/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 181.panta 2. daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Saskaņā ar LAPK 181. panta 2. daļas sankcijā paredzēts naudas sods fiziskajām personām no 35 pieciem līdz 350 euro, konfiscējot ieroci, munīciju un šo priekšmetu sastāvdaļas vai bez konfiskācijas.

VP RRP KPP konstatēja, ka /pers. A/ piemērota LAPK 181 .panta 2. daļas soda sankcija – Euro 50, kas nav lielākais sods paredzētās sankcijas robežās, tādējādi secināms, ka, pieņemot lēmumu, VP RRP Rīgas Ziemeļu iecirkņa Rīgas Vecmīlgrāvja iecirkņa priekšnieks R.Trokša ir izvērtējis tā pamatotību un ir izdarījis lietderības apsvērumu. Ņemot vērā iepriekš minēto, piemērotais /pers. A/ sods uzskatāms par samērīgu, tādējādi uzliktais sods ir tiesisks un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

Nolemts pārsūdzēto lēmumu atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Pamatojoties uz /pers. A/ lūgumu Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa lietā noteikusi mutvārdu procesu. Uz lietas izskatīšanu uzaicināti /pers. A/ un VP RRP KPP pārstāvis, jo iesniedzējs norādījis, ka lūdz uz tiesas sēdi izsaukt visus dalībniekus un Rīgas domi.

Rīgas dome lietas izskatīšanā nav pieaicināta, jo nav konkrētās lietas dalībnieks.

Tiesas sēdē /pers. A/ sūdzību uzturēja, norādot, ka minēto pārkāpumu nav izdarījis. Kaimiņi un Valsts policijas struktūras īsteno pret viņu vērstu kampaņu. Par minēto liecina policijas darbinieku pārkāpumi gan minētās lietas ietvaros, kas izpaužas kā faktu sagrozīšana, gan citi viņam nelabvēlīgi lēmumi.

Tiesas sēdē /pers. A/ paskaidroja, ka minēto pārkāpumu nav izdarījis, ko pierāda sekojoši apstākļi: uz pludmali gāzes pistoli nav ņēmis. Atgriežoties mājās sastapis /pers. J/ ar cirvi rokās, ko uztvēris kā savas dzīvības apdraudējumu. Devies mazgāties koplietošanas vannas istabā. Tur līdzi paņēmis tikai dvieli un skūšanās piederumus. Gāzes pistoli līdzi nav ņēmis. Turklāt minētā gāzes pistole vispār neesot bijusi viņa rīcībā, jo bijusi nodota remontā. Savos paskaidrojumos kaimiņi viņu apmelo. Tas secināms kaut vai tā, ka koridors, kurā iznāk no vannas istabas ir tika mazs, ka tajā vispār nevar atrasties tik daudzas personas. Līdz ar to visi paskaidrojumus sniegušie nemaz nav varējuši būt klāt. Norādīja, ka ir pensionārs un Euro 50 naudas sods ir ievērojams salīdzinājumā ar viņa ienākumiem, tādu viņš nevarot samaksāt.

VP RRP pilnvarotā pārstāve /pers. B/ tiesai paskaidroja, ka pārsūdzēto lēmumu uzskata par likumīgu un pamatotu. Ar pierādījumiem lietā konstatēts, ka /pers. A/ izdarījis Latvijas APK 181. panta 2. daļā paredzēto pārkāpumu.

Noklausījusies procesa dalībniekus un pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka VP RRP Kārtības policijas pārvaldes lēmums Nr. 2369 kā likumīgs un pamatots atstājams spēkā, bet /pers. A/ sūdzība – noraidāma.

Tiesa pilnībā pievienojas Valsts policijas Galvenās policijas pārvaldes lēmumā Nr. 2369 un pārstāves tiesas sēdē izklāstītajiem motīviem un argumentiem, tādēļ, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]. panta 3. daļas nosacījumus atkārtots argumentu izklāsts spriedumā netiek atspoguļots.

Papildus minētajam, uz /pers. A/ izvirzītajiem apgalvojumiem, tiesa paskaidro sekojošo.

Lietā ir iegūts pietiekams pierādījumu kopums, kas pierāda, ka /pers. A/ darbības 2014. gada 17. jūlijā atbilst Latvijas APK 181. panta 2. daļā paredzētajam administratīvā pārkāpuma sastāvam.

Atbilstoši LAPK 243. pantam - pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto, video u.tml.).

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros iegūtie un lēmuma pieņemšanā izmantotie pierādījumi atbilst Latvijas APK 243. pantā 9. daļā izvirzītajiem pierādījumu attiecināmības kritērijiem.

Lietā esošie /pers. I/ iesniegums, /pers.J/ un /pers. K/ paskaidrojumi pierāda /pers. A/ vainu pārkāpumā. Tiesa neapšauba minētajos paskaidrojumos izklāstīto ziņu patiesumu, tie pēc satura līdzīgi, nesatur pretrunas.

Turklāt tiesa bez ievērības neatstāj apstākli, ka /pers. A/ lietā iesniegtais rakstveida paskaidrojums pēc satura atšķiras no viņa tiesas sēdē paskaidrotā.

Savā 2014. gada 30. jūlija paskaidrojumā VP RRP Ziemeļu iecirkņa priekšniekam /pers. A/, cita starpā norādījis, ka, dodoties uz vannas istabu, paņēmis līdzi ieroci, lai aizsargātos no /pers. J/. Izejot no vannas istabas, /pers. A/ gāzes pistoli izņēmis no maksts un pārlādējis. Paskaidrojumu izlasījis un parakstījis,, norādot, ka pierakstīts pareizi (l.l. 137.-141.).

Tiesas sēdē /pers. A/ kategoriski noliedza, ka demonstrējis kaimiņiem ieroci, noliedza, ka ņēmis to līdzi vannas istabā.

Savos pirmajos paskaidrojumos /pers. A/ atzinis savas faktiskās darbības un detalizēti tās aprakstījis. /pers. A/ tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus tiesa atzīst par patiesībai neatbilstošiem un sniegtiem ar mērķi izvairīties no atbildības par pārkāpumu. /pers. A/ tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi ir pretrunā pārējiem pierādījumiem lietā, kurus tiesa atzinusi par patiesiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 22. pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis, kas tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiesību pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Pārsūdzētajā lēmumā analizēts izraudzītā soda pamatojums, ko tiesa atzīst par pareizu un nekonstatē pamatu /pers. A/ piemērotā soda grozīšanai uz mazāku. /pers. A/ sodīts ar naudas sodu, kas tikai nedaudz pārsniedz Latvijas APK 181. panta 2. daļā noteikto minimālo soda apmēru – Euro 35.

Tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu lēmuma atcelšanai un lietvedības izbeigšanai.

Ņemot vērā iepriekš teikto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta 2. daļas 1. punktu, 289.[13]pantu, tiesa

nosprieda:

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014. gada 24. oktobra lēmumu Nr. 2369 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību – noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai desmit darba dienu laikā, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesas spriedums sastādīts un pieejams 2015. gada 28. septembrī.

Tiesnese K. Kazārova